

Reč života - avgust 2020.

Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? (Rm 8,35)

Pismo koje apostol Pavle piše hrišćanima Rima izuzetno je bogat tekst. U stvari, ono izražava snagu Jevanđelja u životu svake osobe koja ga prihvati, revoluciju koju ova najava donosi: Božja ljubav nas oslobađa! Pavle je to doživeo i želi da to svedoči rečima i primerom. Ta vernost Božjem pozivu dovešće ga tako u Rim, gde će dati svoj život za Gospoda.

Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? (Rm 8, 35)

Pre toga, Pavle je izrekao: "Bog je s nama!" [\[1\]](#). Za njega je Božja ljubav prema nama ljubav vernog Zaručnika, koji nikada ne bi napustio nevestu, za koga se vezao u slobodi neraskidivom vezom, I po ceni sopstvene krvi. Bog, dakle, nije sudija, već je on onaj koji našu odbranu preuzima na sebe. Iz tog razloga ništa nas ne može odvojiti od Njega, preko našeg susreta s Isusom, ljubljenim Sinom. Nema poteškoća, bilo velikih ili malih, koje možemo sresti u sebi i izvan nas, a da je nepremostiva prepreka ljubavi prema Bogu. Zapravo, kaže Pavle, upravo u tim situacijama oni koji veruju Bogu i veruju mu, su "super-pobednik"! [\[2\]](#) U naše vreme super-junaka i nadčoveka, koji tvrde da se pobeđe dobijaju arogantnošću i snagom, predlog Jevanđelja je nežnost koja ostvaruje čoveka i koja je otvorena prema potrebama drugoga.

Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? (Rm 8, 35)

Da bismo bolje razumjeli i živeli ovu Reč, prijedlog Kjare Lubik može nam pomoći: «Sigurno verujemo ili bar kažemo da želimo verovati u ljubav Božju. Mnogo puta, međutim, [...] naša vera nije tako jaka kao što bi trebala biti.. [...] To su trenuci slabosti, kao što su bolest ili druga iskušenja. Vrlo je lako da posumnjamo: "Ali da li je zaista istina da me Bog voli?" Ali ne: ne treba sumnjati. Moramo se bezrezervno predati Očevoj ljubavi. Moramo savladati tamu i prazninu koju možemo osetiti, prihvatajući krst onako kako treba. A onda treba da ljubimo Boga vršeći njegovu volju i ljubeći bližnjega. Ako to učinimo, iskusićemo s Isusom snagu i radost vaskrsenja. Rukom ćemo dodirnuti koliko je tačno da se za one koji veruju i prepuštaju se njegovoj ljubavi, sve menja: negativno postaje pozitivno; smrt postaje izvor života i iz tame ćemo videti predivnu svetlost^[3] »

Ko će nas rastaviti od ljubavi Božije? (Rm 8, 35)

Čak i u mračnoj ratnoj tragediji, oni koji i dalje veruju u Božju ljubav otvara se svetlost čovečnosti: „Naša država je u apsurdnom ratu, ovde na Balkanu. Vojnici sa fronta dolazili su u moju eskadrilu, sa mnogim traumama, jer su videli kako rodbina i prijatelji umiru pred njihovim očima. Sve što sam mogao učiniti je da ih ljubim, jednog po jednog, koliko sam to već mogao. U retkim trenucima odmora pokušao sam da razgovaram sa njima o mnogim stvarima koje čovek ima u tim okolnostima, i tako smo došli do toga da razgovaramo i o Bogu, jer mnogi od njih nisu verovali. U jednom od takvih trenutaka zajedništva, predložio sam da pozovem sveštenika da slavi Misu. Svi su prihvatili, a neki su došli na ispovest posle dvadeset godina. Mogu reći da je Bog bio s nama ».

Leticija Magri

1 Rm 8, 31.

^[2] Cf. Rm 8, 37.

^[3] C. Lubich, Parola di Vita agosto 1987, in eadem, *Parole di Vita*, a cura di Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017) p. 393.